

LO VENDRELLENCH

SETMANARI COMARCAL DEL BAIX PANADÉS

Número corrent, 10 céntims.

Número atrassat, 20 céntims.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ	
VENDRELL	1'50 pessetas trimestre.
FORA	1'75 "
EXTRANGER	2 "

PAGO ANTICIPAT

Redacció y Administració
Carrer del Teatre, núm. 18.

Anuncis, remits y reclams, á preus convencionals.

No s'admeten escrits sense firma.

NO S TORNAN LOS ORIGINALES

ORDINARI DE VENDRELL A VILAFRANCA

L'antich y coneugut ordinari de Vendrell, Arbós y Vilafranca.

JOAN BOVÉ Y SOLÉ

participa als seus parroquians y al públic en general, que ha trasladat son domicili (avans Plassa Nova, 15) á la

Plassa del Teatro núm. 6

ofering sos servèys al públic ab la mateixa puntualitat que ha vingut fent fins ara.

En la mateixa casa s'hi troba l'acreditat dipòsit de **GUIX Y CIMENT**

Torra pera vendre

Se ven la hermosa casa torra coneuguda per *Quinta la Amèrica*, sita en l'ensanche d'aquesta vila, devant de la Estació del ferro-carril.

Pera informes dirigirse á D. Francisco Fernandez, Plassa Nova, 17 y 18, Vendrell.

Recader diari de Vendrell á Barcelona

Joseph Salvó y Güell

s'encarrega de tota classe de recados y comissions á preus reduïts.—**Servey urgent.**

Per los encarrechs: VENDRELL, carrer Alt, número 11. Administració de Loterías — BARCELONA, Hospital, número 2, espardenyeria, junt á la Rambla.

INSTRUCCIONS PRÀCTICAS

pera la bona elaboració dels vins d'aquest país, adaptadas á las novas exigencies del mercat en lo dia d'avuy

Lo comers de vi ha tingut sas evolucions de las que'n prevenen sempre novas y encontra das exigencies que han cambiat per complert la forma de producció del mercat vinicola.

Perduts casi los mercats de Cuba y Puerto Rico, ahont anavan en sa majoria los vins de nostra comarca, cul buscar surtida pera nostres vins, especialment en los mercats europeus en los que son acceptats ja ventajosament, tenint que subjectarlos per lo tant, sino de grat per forsa, á las exigencias del consum europeu, que per altra part bonifica l'vi baix tots conceptes. Per això hem creut del cas, ensenyants per la experientia en lo laboreig y comers dels vins, donar las següents *Instruccions* á nostres viticultors, recomanantlos hi las practiquin ab entera confiança en la seguritat de que's veuran recompensats, si així ho verifiquen.

Los vins de nostra comarca son acceptats y buscats pe'l mercat y pera l'consum d'avuy,

baix tres tipos ó classes; á saber:

1.º Vi blanch, lo més blanch possible, obtingut de rahims blancks tan solament y per lo procediment coneugut per el de *vi verge*.

2.º Vi rosat, procedent de rahims negres y fabricat com lo blanch anterior; y

3.º Vi negre de rahims negres, pero sense la rata y elaborat com diréme luego.

La basa sobre la que descansa la bona elaboració del vi es la llàmpiesa, portada á cap en son major grau de perfecció, en los cups, tinas, botas, portadoras y demés utensilis propis pera contenir y trasbalsar los mostos, y l'element únic pera practicarho es l'aigua, calenta si's vol en un principi, pero fresca y natural després. Això se comprén tractantse d'envasos y utensilis en bon estat, sens lo més mínim deix de malejament y que flayrin bé; puig per poch que se sentin al agre, ó hagin contingut vins malejats d'escaldedura, picat, rovell, florit, etc. hi ha que acudir, per necessitat, al llexiu de soixa, al àcit sulfúrich y á altres drogas, sens descuriar últimament la rentada ab agua natural fregantlos ab raspalls asprés á fi de treure dels maleixos lot germen que pogués alterar la natural fermentació y tota altra materia nociva.

Pera que 'ls vins sigan més sans y's conservin tot lo temps que's vúlga, procuris veremar tan prompte l'rahim estiga sensiblement madur y res més, d'aquest modo contenen més àcit tartàrich natural y sou més fruytosos.

Deu deixarse per complert la pràctica, de tants anys arrelada, d'ensofar ab sofrins y ensofradas, las botas y tinas destinadas á contenir los vins rosats y 'ls negres avans de colocar en los mateixos los mostos, després de trets ja poden ensofrirse pera la millor conservació de dits envasos; puig lo cremar sofre dints d'ells se produueix lo gas àcit sulfurós que's lo decolorant per excelencia de totas las substàncias orgàniques. No hi ha dupte que ab tal operació se logra tan-sols destruir lo roig viu dels vins colorats, una de las qualitats que l'avaloran y

per altra part no pot lo tal gas destruir los micro-organismes capassos d'iniciar una fermentació putrida per no existir aquests desde l'moment que s'ha practicat ab anterioritat y bé la llàmpiesa ab aigua com hem dit fa poch.

Per lo que acabém de mencionar se comprén que serà molt convenient y fins necessari l'ensofar ab bona mà las botas y tinas en l'acte de omplirlas de vi blanch per lo mateix que se l'hi estima sa completa decoloració y evita l'petit tint que podria adquirir del mateix envàs. Hi ha més encara; l'àcit sulfurós que's produueix eutropeix bastant la natural fermentació del most, ab lo que's logra que al trasbalsarlo a altres botas continúa aquesta dintre un medi més net y de consegüent més propi pera desarrollarse degudament.

En lo vi negre propiament dit, devém evitar la natural aspror que li dona nostre terrer y pera lograrho aconsellém separar la rata retirant-la avans d'entrar los rahims al cup. De no practicar això, lo vi surt gros, fosch y gens á propòsit pera ser admés en los mercats d'avuy, lo que no suscuaheix ab nostra indicació, que l'produueix fi, transparent y xamós. Aquí ve bé, parlant de vins negres, l'atacar y treure la dolenta costum (arrelada ja en gran part) de retenir lo vi ab son natural despull molt temps dintre del cup y aquest tancat hermèticament ab argila, ciment ó cals. Això es lo més absurdó y lo més perillós que darse pot tractantse de elaborar un bon vi, per quant al desarrollarse la primera fermentació, nomenada tumultuosa, se produueixen infinitat de gassos, que no es de aquest moment detallarlos perque traspasariam los límits que ns hem imposat, los quals, per successivas reaccions entre si, donan lloch al naixement d'altres cossos, alguns d'ells deleterios y qu'han de formar part ó morir dintre del most, lo que dona lloch á un sens fi d'enfermetats, coneudas unes y per coneixer altras, que amenassan constantment la estabilitat y bonificació dels caldos per durant sa existència. Pera salvar aquests gràves inconvenients y tallar lo mal d'arrel, deixis sempre l'cup obert, com més millor y observis lo moment en que, trobantse en plena fermentació, comensa á baixar la massa; allavoras es ocasió de posar-lo á las botas pera obtenir lo vi que's desitja. No es possible ficsar lo temps de permanència al cup perque hi ha mostos més ó menos disposats á fermentar. Generalment dintre 4 ó 6 dies se troba en ocasió de ser trasladat.

Per últim, tingus ben present que 'ls vins prempsats deuen per de prompte posar-se apart pera que s'depurin algún tant, y á la primera trasbalsada de most, si es ben net, se 'ls podrà

asegur à la massa total ó bé repartirlo entre las botas y envases respectivamente. Es una práctica dolenta l'aprofitar lo vi de la segona prempada, ó reprempsat, aquest deu deixarse per donarlo á la destilació, porque no donim mal gust al vi sà y net.

Fassin nostres vinicultors tot quant hem apuntat en aquestas *Instruccions* y à bon segur que'n tocaràn bons resultats obtenint caldos d'envejables qualitats per tots conceptes.

Jaume Foix.

Federals y catalanistas

Parla l'venerable apostol del federalisme senyor Pi y Margall, en *El Nuevo Régimen* del dia 24 d'Agost últim y diu lo següent:

«Hay en Cataluña dos partidos afines: uno que se llama federal, otro que se llama catalanista ó regionalista. Los dos persiguen un mismo fin, la autonomía de las regiones y la unión de las regiones por un poder central. Los dos quieren destruir ese absurdo régimen centralista que, como deciamos ha poco, se empeña en llevar al mismo paso pueblos de distinto grado de cultura, de distinta aptitud, de distintas aspiraciones y aun pueblos de distinta lengua y de distintas leyes. Los dos odian ese centralismo, que no es sino carro de desiguales ruedas que anda siempre tropezando, y hoy sufre violentas sacudidas y mañana peligrosos vuelcos. Los dos definen de igual modo los atributos del Estado y los de las regiones.

Que quieran que no quieran, los dos partidos han de ir juntos, ya que llevan fines idénticos. No necesitan, no, para ir juntos, ni de alianzas públicas ni secretas, ni de coaliciones, ni de pactos de ningún género. No necesitan tampoco hacer programas comunes, ni constituir comités mixtos, ni comprometerse á callar hasta que la federación triunfe.

Los catalanistas no es exacto que quieran solo la autonomía de Cataluña; no lo es tampoco que no sean demócratas. En las Cortes, ante la nación, han declarado que quieren autónomas las regiones todas de la Península, y consideran como el más precioso de los dones la libertad en todos los órdenes de la vida.

No son republicanos pero no rechazan la República. Sobre nuestras reformas sociales han guardado hasta aquí silencio. Van con los federales en todo lo que constituye la esencia de nuestro partido: la federación de las regiones.

¿Estará lejos el dia en que con nosotros se confundan? En julio la fracción catalanista *Lo Somatent* se declaró públicamente partidaria de la República y el federalismo. Felicitóla con este motivo en Tarrasa el Consejo federal de Cataluña, y hubo entre los dos partidos frases de unidad y de concordia, no alianzas. Por *vias confluentes* se dijo que iban á un mismo fin los dos partidos.

No comprendemos así la alarma de ciertos federales. Sólo los unitarios podrán ver con malos ojos que catalanistas y federales nos acerquemos, sólo ellos interésansemos por llevarnos á la discordia.»

La qüestió dels cambis

II

Causas secundarias.

Deyam en nostre article anterior que secundariament intervenian algunes causas en lo desnivell monetari, y son aquestas els diversos elements de la vida comercial que componen lo que 'ls econòmistas anomenan «Balansa mercantil.»

En efecte, d'uns quants anys á aquesta part, ha disminuït d'una manera extremada l'exportació espanyola y en cambi paguem una importació cada any ab acentuada progressió.

Paralisa el moviment vinicola per excess de cultiva de la vinya República, à penas si fem exportacions d'aquest article que no s'ha sigut alguna que altra compra verificada per l'especulació sobre'l tipo elevat dels franchs. Faltada de recursos la viticultura, ni pot verificar directament aquestas pocas vendes al extranger, y te d'afectarlo ab especuladors que venen provehits de pessetas que han canviat á la frontera, quedant beneficiats de retorn ab la prima del cambi.

Y no tan solsament ha miuat l'exportació del vi, sino que si ns ficsessim, com podriam, ab las estadísticas de las exportacions de ferro, plom y coure, trobaríam també, respecte d'anys anteriors, una cantitat de menos d'esglayadora importancia.

En canvi, com hem dit, te de satisfyer Espanya per diferents articles comprats al extranger, cantitats fabulosas.

A penas si tenim industria que per desarrollarse y competir, no tinga de provehirse de maquinaria al exterior, ó que no necessiti de primeras matèries estranyas per nutrirse: las industrias sucrera, minera y teixidora, necessitan milions pera material extanger que, naturalment, han de satisfyer en franchs.

Ab tot y comptar Espanya ab terreno suficient y ab apropiadas condicions climatològicas pera'l cultiu de cereals no solsament pera atendrer las necessitats del consum interior, sino també pera acudir als mercats estranys, paguem anyalment al extranger per respectables y continuadas importacions de blat, un grapat de milions de pessetas ab el desmerit que exigeix el franch.

Ademés, ens obligan á la demanda de franchs las atencions subsegüents:

Las Empresas ferrocarrileras més importants, per satisfyer els interessos y dividends de las accions y obligacions que en gran part tenen domiciliadas al extranger; lo que fa que aquests importants rams del trabaill y del progrés, que son la vida y la prosperitat dels pobles moderns, atravessin també unas circumstancies penosas en lloc de disfrutar l'alt grau de prosperitat que 'ls hi dispensaria el desenvolupament material que 's desprén de sos balansos.

La construcció d'obras públicas y explotació de mines importants que l'capital nacional ha negat l'empenta y son avuy activadas per empresas extrangeres; las quals, anyalment, tenen de transformar en franchs los seus beneficis per trasladarlos al pais de precedencia.

Y per dessobre de tantas necessitats de moneda internacional, tenim la feixuga deute Exterior quins interessos importan anyalment la vergonyosa suma de 40 milions de pessetas, sangria continua d'or que ja de molts anys experimenta Espanya y que, devant dels pobles intercontinentals, es l'exacte encarnació de las nostres debilitats y dels abusos y despilfarros comesos per los administradors de la pública hisenda espanyola.

Aquest desnivell mercantil-monetari que podria normalisar-se bastant si s'fomentés el desenvolupament de la Agricultura, si se sapiguessin aprofitar els mananials inagotables de riquesa que jauhen al fons del territori espanyol, y se obrissin mercats exteriors per la producció fabril de Catalunya, porta, com es natural, una deplorable carestia de franchs, quina moneda, acaparada per la especulació, no vol canviar-se ab moneda espanyola sino ab una significada depreciació per part d'aquesta.

Pero, com portém dit, aquestas causas no son l'origen de la malaltia econòmica que sufreix Espanya, puig diferents estadístics ens demostrar que en anys anteriors que la balansa mercantil ha sigut favorable á la exportació espanyola, també ha sofert marcada depreciació nostre signe monetari. L'origen, donchs, com demostrarém en l'article següent, no hem de veure 'l á altre lloc que 'n

l'organisme de la nostra primera potència financiera y bancaria mal anomenada Banca d'Espanya.

J. Gay.

Meeting catalanista á Sant Jaume

Com anunciam en nostre número anterior, diumenge passat la Associació Catalanista de nostra vila celebrarà á Sant Jaume dels Domenys lo primer dels meetings de propaganda de la serie que 's proposa donar en los pobles de la comarca, tenint que celebrarlo á la plassa pública, puig se trobare que no haventhi mes que dos locals, y perteneixen cada lu d'ells á bando polítich different, no pogueren aprofitar ni l'un ni l'altre. A dit acte hi concorregueren, à més de molts catalanistas d'aquesta vila, bastants de Arbós, Llorenç y altres pobles de la comarca.

Presidi don Manel Roineu, metge y propietari, recomanant al auditori, compost per complert de pagesos, que's fixesen en las ideas y conceptes que s'anavan á exposar, ja que portaven el benestar de tot Catalunya.

Nostre amich don Jauine Orpinell esplica la rabiò històrica del catalanisme, detenintse á explicar el casament de Ferran I ab Isabel la Católica, deduint d'aquí l'nostre modo d'esser d'avuy.

Don P. Vidal digné que Catalunya té dret á reconèixer sa personalitat, y ab llengualje molt pintoresch y ab exempies trecls de la vida del camp, va explicar variis punts del programa catalanista.

Don Hermenegild Pons, de Arbós, va fer una brillant defensa de la llengua catalana, extenentse á parlar de las disbauxas dels Govern y acabant glorificant nostra bandera.

Don Sebastià Batet, també del Arbós, va exposar variis punts de nostre programa y va convidar al auditori al aplech que preparan els catalanistas del Arbós.

Don Anton Martorell digné que l'catalanisme, que molts ne diulen partit nou, no es tal partit, ja qu'és la aspiració d'un poble, y tampoch es nou, perque sempre ha tingut eminentes defensors y eruditos escriptors que han conservat el caliu del amor patri havent fet esclarir el lloc ab las darreras desfetes colonials, després de tocar algún punt de nostre credo, va recomanar la unió pera que deixant las rivalitats, ja que tots senten lo que sentim nosaltres es la única manera d'arribar á la tant desitjada reivindicació.

Va resumir don Jaume Carner, que al aixecarse fou ovacionat; ab brillants períodes descrigué lo que podria ésser los pobles d'aquesta tan treballadora comarca si no fos la plaga caciquista que 'ls denigra y envileix; explicà la manera de funcionar dita plaga demostrant palpablement lo poch ó gens d'interès que 'ls cacichs tenen pels pobles que ells mateixos divideixen.

Recordà las conquistas de Catalunya que fou senyora del Mediterrani aportant á la corona d'Espanya lantas illes y territoris.

S'estengué sobre tots los punts del programa de Manresa, aclarint molts punts que no havien aclarit els precedents y novells oradors, y, finalment recomanà l'unió ja que d'altra manera ja may serém lliures si no carn de la llopada caciquista y després qui sab de qui.

Tots els oradors varen ésser molt aplaudits, poguent assegurar que las nostres salvadoras doctrinas els varen commoure, esperant que donarà resultats satisfactoris.

DEU PERDONA

Al devant del manicomí
hi há aturada molta gent,
esperant á un pobre frare
que 's diu si ha perdut lo seny.

Lo carruatje ve que vola,
y 'l frare al lluny ja se 'l sent:
—Germans meus, quina alegria!...
Germans meus, ja no hi há infern!

Riu la gent y s' esvalota,
qu' entre la pols ja se l' veu
abocat á una portella
cridant, los brassos al cel:

—Deu perdonà, Deu perdonà!
S' ha ablanit lo mateix Deu,
y ab una llàgrima sola
ha apagat lo foch etern!—

La gent poruga's fa enrera
quan del carruatje l' han tret:
hi ha dos frares que l' aguantan:
lo manicomí es obert.

Mes ell al portal s' atura
y diu de cara á la gent:
—Jo ho he vist, y no es mentida!
No hi há infern! Ja no hi há infern!

Han caygut sas negras voltas,
sols hi há cendre y tot es fret;
los dempnats resan y cantan,
de genolls es Llucifer.

Angels y diables fan colla;
ja no hi há just ni pervers;
los butxins son ab los mártirs;
los cristians ab los juheus.

Adám y Eva entre 'ls brassos
tenen á Cahí y Abel;
Jesús ha besat á Judas,
y Judas cóm plora ab ell!—

Mes los dos frares, per forsa
se l' han endut del carrer;
y l' portal del manicomí
s' ha tancat ab un gemech.

Y al anarsen la gentada,
hi há qui riu indiferent,
hi há qui abaixa'l front y pensa,
hi há qui ab espant fa la creu.

Mes á dintre'l manicomí
anys y més anys que se sent:
—No soch boig, que Deu perdonà!
no hi há infern! Ja no hi há infern!—

Angel Guimerá.

Aquesta poesía es l'última que ha escrit en Guimerá
y fou publicada en la revista *Nuestro Tiempo*.

CRÓNICA

Ajuntament

La sessió de segona convocatoria que tingué l'
Ajuntament lo dijous passat, donà resultat negatiu
per no haver-hi cap assumptiu de que tractar, com
tampoch despatx ordinari.

Las instruccions pràcticas pera la bona elabora-
ció dels vins d'aquest país, firmades per l'entès vi-
ti-viñicoltor D. Jaume Foix, que publiquem en
el qual preferent d'aquest número, les publicarem
ja l'any passat; mes com fos que l'Número en que
anavan inserides quedés agotat, les reproduhim en
la creencia de que 'ls viticultors de nostra comarca
ho han d' agralir, especialment aquells que 'ns de-
manaren números de nostre setmanari y no 'ls po-
gueren servir.

Diumenge passat arribà á Tarragona lo nou go-
vernador civil de la província D. Bernat Amer, que
s' posseionà immediatament del mando de la ma-
teixa.

Sia ben vingut lo senyor Amer, desitjanlli lo més
gran acert en la seva gestió, cosa bastant difícil,
puig aquest disgraciat lros de Catalunya, batejat
per las conveinencies dels Goberns centralistes ab
el nom de província de Tarragona, se troba fonda-
ment minat y malmet per l'asquerós caciquisme,
que ha vingut comprometent la tranquilitat dels po-
bles, ab tal de satisfer las seves ambicions y logros
personals.

Que Deu illumini al nou governador.

Aquesta setmana alguns propietaris han vermat
la primer-nça garnatxa tintoreria.

La cullita general del vi, serà facil comensar en
nostre terme als últims dies de la setmana qu'en-
trém.

Avuy ab l'expres de Madrid arribarà á la vehina
estació d'empalme de Sant Vicenç lo senyor minis-
tre d'Agricultura, que com es sapigut va á Vilafra-
neca. Serà probablement á quarts de nou del matí
quan passarà per nostra estació lo tren que l'cou-
duheix á aquella vila.

Hem rebut una carta del senyor Alcalde de Santa
Oliva en la que 'ns demana rectificarem la gaza-
tilla que publicarem en nostre número anterior, en
la que dejam que se 'ns havia assegurat que alguns
proprietaris d'aquesta vila, terratinents de aquell
poble, havian rebut la papeleta d'apremi de segon
grau, per concepte de guarderia rural, ab un recar-
rech més crescut del que la llei autorisa, en sen-
tit de que ditas papeletas no van firmadas per ell,
sino per l'Agent executiu com disposa l'instrucció,
per qual motiu ignora'l contingut de las mateixas.

Queda complascut, encara que sobre aquest punt
no caldrà rectificació, per quant no dejam tal cosa
ni aludíam pera res á dit senyor Alcalde.

Yá renglo seguit diu que assegura no ser possi-
ble que en las aludidas papeletas hi hagi un augment
en lo tant per cent de recarrech; asseveració gratui-
ta que no comprenem que la fassi'l senyor Alcalde
de Santa Oliva. desde l'moment que en la carta diu
que ignora lo contingut de las papeletas. Si es aixís,
com pot assegurar que no es possible hi hagi tal
aument?

Creguins lo senyor Alcalde de Santa Oliva: las
personas que á nosaltres ens ho asseguraren ens me-
reixen tot lo crèdit, y estém segurs de que dit au-
ment en lo recarrech hi es, y no vulgui enfondir
més aquest punt per allò de que lo peor es meneallo,
com diuhen los castellans; no essent, per lo tant,
suposicions gratuitas, sino verdaderas y deixis de
si 'ls que s'queixan ho fan «por el gusto de levantar
admosfèra en desprestigio de la Autoridad», que ho
fan perque la seva butxaca se'n ressent, y 'ls hi vé
costa amunt pagar més de lo degut.

Y per acabar: ja que en la carta que 'ns ha tras-
més la primera Autoritat del veïn poble de Santa
Oliva, diu aquesta que sempre está pera atendre
quantas reclamacions se li fassin y sian justas, n'hi
aném á fer una que s' de creure trobará justíssima,
y es la següent: Quan á Santa Oliva se cobri algún
tribut vehinal, los terratinents que resideixen en nos-
tra vila, que passan d'un centenar, li agrahirán que
fassi pregón aquí los días de cobro, puig actual-
ment acostumran saberho per medi de la papeleta de
apremi.

Aquesta reclamació no pot ser més justa.

Lo partit republicà d'aquesta vila ha acordat
pendre part en las vinentes eleccions municipals.

Alguns propietaris que posseixen terras al indret
de la Font del Rubió y Masia del Furó, s'han
personalat á nostra Redacció, pera que posém en co-
neixement de qui corresponga, que casi no passa
dia sense que alguna propietat d'aquell indret siga
visitada per algun ó algunes ratoners que se'n em-
portan fruylas y altres productes de la terra. Di-
heninos que sospitan que tals ratonerias se fan á la
caiguda de la tarde ó entre dos foscans.

Traslàdem la queixa dels aludits propietaris á
qui corresponga mirar per la seguritat dels fruits de
la terra, tant abundants en la present època.

Hem rebut un interessant llibre de Diderot, titu-
lat *La Monja*; editat ab molt de gust per la casa
Maucci de Barcelona.

Se tracta de las memorias d'una jove monja; es-
critas en estil senzill, ab la més gran sinceritat, y
en las que s'descriu la vida íntima del convent, des-
de las primeras escenes del noviciat fins los últi-
ms moments de la vida.

Hi ha descripcions de verdader mérit, dignes de
la ploma del gran Diderot: sobre tot la del acte so-
lemne de professar Susagna; la dolsa mort de la ma-
re Mouï, abadesa del convent, y moltes altres vera-
ment conmovedoras y sempre d'actualitat.

Recomanem á nostres lectors la adquisició de la
memorable obra de Diderot.

Dijous últim celebrá sa festa major, dedicada á
la Mare de Deu del Remey, lo veïn poble de Santa
Oliva, al que, com cada any, acudi gran gentada de
nostra vila, especialment á la tarda que quedá la
població poch menys que deserta.

La professó que se celebrá al dematí, se vegé
molt concorreguda, tant de veïns de Santa Oliva
com dels pobles de la comarca, puig dita Mare de
Deu compte en ella ab molts devots.

Pera amenisar la festa se contractà la orquesta
del Pò de Olesa y una secció d'una banda de regi-
ment, ab las quals se ballà tarde y nit en las dues
sales ab que conta la població.

Avuy, demà y demà passat, celebrarà sa festa
major la vehina vila de Arbós, que acostuma ésser
una de las més lluhidas y animades de la comarca,
ab moltes y típicas diversions, com son concerts vo-
cals é instrumentals pel coro «Los Arbosencs» y
per la orquesta «Los Noys d'Olesa», fochs artificials
dansas populars, Xiquets de Valls, balls y funcions
teatrals en los teatros Arbosense y Agricola; func-
cions religiosas en las que predicarà mossen Joseph
Cardona, y solemine professó.

Es de creure que com cada any, la bonica vila de
Arbós se veurà favorescuda per nombrosa concu-
rrencia.

Cridém la atenció de nostres lectors sobre l'
anunci, insert en la quarta plana, del *Filtre Fratti-
ni*, aparato que conserva 'ls vins en las botas y ti-
nas encara que aquestas no estigan completament
plenas, que es quan lo vi està en perill de tornarse
agre.

Sabém que son en gran número las famílies d'
aquesta vila que usan dit filtre, degudament colo-
cat á las botas qual vi es per son gasto particular,
poguen beure aixís fins l'últim vas de vi de la bota
sense que s'hagi malejat lo més minim.

L'últim número de la important revista *Catalu-
nya Artística*, que com sempre publica interessants
trballs literaris en prosa y vers, comensa á repar-
tir, en forma de folletí encuadernable la gran lle-
genda pirenayca *Canigó*, que com es sapigut es una
de las obres més capdals é inspirades del eximi poe-
ta català mossen Jacinto Verdaguer, y quina prime-
ra edició està agotada.

La publicació d'aquesta nova edició, serà sens
duple rebuda ab entusiasm per tots los amants de
nostra literatura patria.

Secció Oficial

MERCAT PÚBLIC

Relació de lo recaudat en la passada setmana.

	Pesetas.
18 Agost	14'40
19 »	8'20
20 »	8'25
21 »	9'70
22 »	10'25
23 »	7'05
24 »	8'05
25 »	13'60
26 »	8'35
27 »	7'95
28 »	8'45
29 »	8'00
30 »	8'40
31 »	8'60
TOTAL	130'50

Matadero

Bestiar sacrificat en lo Matadero desde el dia 17 has-
ta el 30 del passat.

Llana major de 6 kilos, 82.—Id. menors, 0.—Cabrits
major, 7; menors, 2.—Boví major de 60 kilos, 10. menors,
0.—Tocinos, 15. Total 116 caps.

Funcions religioses

Aquesta tarda á dos quarts de cinch després del Rosa-
ri se farà la visita mensual á la Mare de Deu del Rosé.

Divendres primer de mes, á dos quarts de set la Hora
Santa y á las set la santa missa.

Dissapte durant la missa de 7, se comensarà la Nove-
na á la Mare de Deu de Montserrat, que tots los anys de-
dicant á la Verge las celosas administradoras; y á dos
quarts de vuit per ser primer dissapte de mes, se celebra-
rá missa ab lectura al altar de la Cort, y al vespre se res-
sarà la Corona de las set alegrías.

Diumenge festa principal de la Patrona de Catalunya
á las 10 se celebrará solemne ofici ab orga y cantors.

ANUNCIS

Disponible

Necessari á las familias

Als *Culliters, Magatzemistas, Comerciants de Vins, Cervesierias, Dispensas, Asilos, Convents, Colegis, Circols, Sociedades, Fondas, Restaurants, etc.*

FILTRE FRATTINI (PATENTAT)

Uséulo y may mes tindréu en vòstres envasos vins descompostos, picats ni agres, ab aquest aparato, lo *vi*, la *cervesa* y la *sidra*, se conservarán **sempre** en bon estat. L'últim vas de ví que 's tregui després de alguns mesos es perfectament **igual** al primer.

Lo **FILTRE FRATTINI** funciona sens cap classe de gasto.—Preus á Barcelona:

Per tonels de qualsevol capacitat fins á	600 litros,	10 Ptas.
» " » " » "	5000 "	16 "
" recipients cisterna de 50 hectl.	1500 "	75 "

UNICH REPRESENTANT en aquesta vila y sa comarca

Magí Ramon

Plassa Nova, lampisteria.—VENDRELL

Marca de la casa.

FABRICA DE GUANOS DE ANTON TRILLAS

Guanos especials per VINYAS y CEREALS

Carrer de Montserrat, Vendrell

En la mateixa casa s'hi graduan vins á 25 céntims la mostra.

TO VENDRELL

Setmanari comarcal del Baix Penedès

PREUS DE SUSCRIPCIO

Vendrell.	.	.	.	1'50 pessetas trimestre
Fora.	.	.	.	1'75 " "
Extranger.	.	.	.	2 " "
Número corrent 10 cétns.—Número atrassat, 20 cts.				

Anuncis, remits y reclams á preus convencionals

Redacció y Administració: Carrer del Teatre, núm. 18.

IMPREMPTA

Ramon Germans

Programas pera festas majors, funcions teatrals y balls, Taquillatje, Titols de Soci y tot lo demés referent á ditas festas, aixis com també tota classe de trables tipogràfichs.

Teatro, 18.—VENDRELL